

Var går vägen till korset?

2020 04 05

Text: Matt 21:1-11

Den här texten, med undantag av de två sista verserna, läses också på Första advent. I advent fokuserar man på hyllningarna. I dagens text läggs ankomsten till Jerusalem till. En helt avgörande skillnad.

Alla de tre synoptikerna, Matteus, Markus och Lukas berättar om dessa händelser. Även Johannes berättar, men gör det mer summariskt och redan i det tolfte av tjugoet kapitel.

Det som alla tre synoptikerna sedan berättar är att Jesus kommer till templet och far fram med försäljarna där, välter deras bord och far ut mot dem. Matteus berättar: *Jesus kom in på tempelplatsen och drev ut alla som sålde och köpte där i templet. Han välte växlarnas bord och duvförsäljarnas stolar och sade till dem: "Det står skrivet: Mitt hus ska kallas ett bödens hus. Men ni har gjort det till ett rövarnäste!" På tempelplatsen kom blinda och lama fram till honom, och han botade dem.* Matt 21:12-14

Jesus hade varit tydlig med var han var på väg. Tre gånger hade han sagt till lärjungarna vad som skulle hända, att han skulle lida och dö. Matteus berättar det i kap 16, 17 och 20. Spontant kan jag känna att om det handlade om mig, mitt liv och min död, om jag inte flydde så skulle jag förbereda mig, samla mina vänner, min familj, be mycket, fira nattvard – se till att jag hade det rätt ställt med Gud. Vad gjorde Jesus? Han rensade templet från orena handlingar och orena människor och han botade blinda och lama.

Det var som om Jesus inte hade tid med döden, den fick andra ta hand om för honom – alla de som hade en del i dödandet av Jesus.

Så var går vägen till korset för Jesus? Det verkar som att för honom, trots att han visste vad som skulle hända, så gick vägen genom andra människors hälsa och väl, samt genom upprätthållandet av en rätt och ren relation med Gud för allt folket. Det var som om hosiannaropen inte var något exceptionellt för honom utan det var precis som det skulle vara.

Det brister lite för Jesus när han är i Getsemane. Tre gånger ber han sin Far i himlen om att slippa dricka bägaren. Samtidigt ber han: *men inte som jag vill, utan som du vill.* Matt 26. Lukas beskriver att *Han kom i svår ångest och bad allt ivrigare, och hans svett blev som blodsdroppar som föll ner på jorden.* Luk 22:44 Visst hade Jesus ångest inför sin död. Han var sann människa. Men han lät inte det hindra honom i uppgiften. Han var sann Gud.

Vilken välsignelse för oss!

När Jesus kom på åsnan in i Jerusalem så har vi ofta bilden av att folket står vid sidorna av gatan och Jesus och lärjungarna kommer som i ett triumftåg. Det troliga var nog att gatan var full av folk och Jesus och lärjungarna kommer där i folkvimlet. Folk var framför Jesus, de var bakom och de var vid sidorna. Framför allt var de nära för det var trångt. Ändå var det Jesus som ledde vägen. Han visste var han var på väg.

Så följde folket, och framför allt lärjungarna, Jesus till korset. Men folket skulle snart ropa korsfäst.

Så finns korset där – i centrum för vår tro, i centrum för världshistorien och i centrum för världens frälsning. Jesus gick vägen till korset. Korset var slutet på ett skeende. Jesus säger det själv med orden ”Det är fullbordat”. Men där, vid korset, börjar din och min vandring – inte bort från korset men en vandring med korset som grund. Korset får vara en plats för ny födelse, för nystart, för omvändelse, för andlig förnyelse.

Men korset får också vara en början till att följa Jesus, gå i hans fotspår, göra hans gärningar, ha hans sinnelag. Man kan också säga så här: Jesus dog för oss – då får vi leva för honom.

I den situation som vår värld just nu befinner sig i, är vi alla offer på olika sätt. Våra liv begränsas och för många är livet utsatt för risk och fara. Men många av oss är också resurser i den här tiden. Någon har sagt att den här tiden är kyrkans tid. Nu finns möjlighet att leva ett självutgivande liv, ge av sin tid, hjälpa andra osv.

I EFS-kyrkan på Råå har vi en ganska hög medelålder. De flesta befinner sig i en ålder då man ska vara försiktig, både för sin egen skull men också för andras skull. Ändå, mitt i allt elände, så är vi kristna, vi är Jesu lärjungar och är kallade att vara hans efterföljare. Finns det något du kan göra? Du kan knäppa dina händer, du kan använda telefonen. I den här tiden vill jag inte ta fler exempel. Men jag har hört om kreativa idéer där medlemmar dricker kyrkkaffe tillsammans via telefon på söndagen efter tv-gudstjänsten. Den helige Ande är å färde i allt detta.

Nu går vi in i stilla veckan. Kanske blir den extra stilla i år. Kanske du sörjer över att inte få fira gudstjänst i kyrkan på Långfredag och Påskdag. För en kristen, för Guds församling, är situationen alltid den att vi lever i Kristi seger. Ingenting kan förändra det. Låt inte din egen karantän eller kyrkans gudstjänstkarantän ta uppståndelsens glädje ifrån dig. Kom ihåg: för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa. Rom 8:28.